

rækkevidde, end de måtte have, og forsøger at ramme Kuwait. Vi kan se, at amerikanske styrker nødvendigvis må iføre sig gasmasker, og det samme gælder de journalister, der dækker området dernede, dækker de begivenheder, der foregår. Hvorfor skulle de gøre det, hvis ikke det var, fordi man var ret overbevist om, at Saddam Hussein netop havde de masseødelæggelsesvåben, som hele debatten har kørt om?

Vi har hørt Colin Powell, den amerikanske udenrigsminister, i FN's Sikkerhedsråd fortælle om, hvordan Saddam Hussein huser terrorister, hvordan kontakten til Al-Qaeda-netværket for disse terroristers side har været intakt, hvordan disse terrorister har haft frit spil i Irak, har kunnet besøge Bagdad, sådan set har kunnet gøre, hvad de ville. Jamen det er da alvorlige ting. Det er da alvorligt, når vi husker på, at det netop var terrorismen, der efter 11. september gjorde så stort indtryk på os, at Socialdemokraternes statsminister på det tidspunkt, Poul Nyrup Rasmussen, sagde: Vi skal følge USA hele vejen.

Nu mener Socialdemokraterne ikke længere, at vi skal følge USA hele vejen og heller ikke i kampen mod den terrorisme, som Irak huser.

Det, vi kan håbe på der kan komme ud af det her – og der håber jeg, at Folketinget trods alt kan være enigt – er, at vi får sat en anden udvikling i gang i Irak, at vi får en anden, demokratisk udvikling, hvor folk kan blive lidt friere, få lidt bedre mulighed for at leve i Irak i frihed og i sikkerhed og i tryghed for en diktator som Saddam Hussein. Det synes jeg da må være det vigtige, som også Folketingets partier burde kunne samle sig om.

Altså væk fra uhyggelige, menneskefjendske udtalelser fra Saddam Hussein, som vi har hørt, hvor han på den ene eller den anden måde undertrykker hele sin befolkning i håbet om at bevare magten, hvor han gasser hele landsbyer i håbet om at bevare magten, hvor han får politiske modstandere, som siger ham imod, skudt, får dem dræbt, hvor han siger, at kvinder er mere beskidte end mænd, de skal vaske sig dobbelt så meget som mænd. Hvad er dog det for et styre, partier her i Folketinget synes så godt om, at de ikke vil gribe alvorligt ind på nuværende tidspunkt?

Så har det været meget debatteret i Folketinget, hvem der så er med i den her aktion, og der er nogle, der har gjort sig morsomme og sagt, at der kun er nogle få lande, fire lande, fem lande, der har været mange, mange tal fremme i debat-

ten. Men kendsgerningen er jo, at det er 45 lande, der bakker op bag denne her aktion. Stort set alle de øst- og centraleuropæiske lande bakker op bag denne her aktion. Jeg har forgæves forsøgt at spørge Socialdemokraterne, hvorfor mon? Kunne det være, fordi de øst- og centraleuropæiske lande har været undertrykt af en russisk bjørn igennem årtier, som har knægtet de frihedsrettigheder, som den irakiske befolkning selvfølgelig gerne vil have, og som de øst- og centraleuropæiske befolkninger også gerne vil have.

Kl. 14.35

Bulgarien er med i aktionen, Tjekkiet, de tre baltiske lande, Ungarn. Makedonien er med i aktionen. Polen, Rumænien, Slovakiet støtter aktionen. Der er altså mange lande i Øst- og Centraleuropa, som bakker op bag det her, og derfor kan det virke meget mærkværdigt, at de partier, som har været meget ivrige for at få netop de lande med i EU, ikke vil bakke op bag aktionen.

Jeg håber, at vi kan få nogle klare svar også i den fortsatte debat her i salen i dag på, hvordan det egentlig kan være, at de øst- og centraleuropæiske lande næsten alle som en bakker denne her aktion op.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup, om han og Dansk Folkeparti støtter det angreb på FN og den internationale retsorden, som fru Pia Kjærsgaard retter i Berlingske Tidende i går. Fru Pia Kjærsgaard oplyser, at hun har mistet troen på FN, hun har mistet sin barnetro, og årsagen er, at der er nogle lande i FN, som ikke vil gøre og stemme, ligesom fru Pia Kjærsgaard gerne vil have, og derfor skal de slet ikke længere være i FN's Sikkerhedsråd. De skal til eksamen, kan man forstå, og nogle af dem vil dumpe til en sådan eksamen. Det er lande som Tyskland og Mexico. De vil ikke kunne bestå denne eksamen, skriver fru Pia Kjærsgaard.

Jeg vil godt høre, om det virkelig er kommet derhen, at Dansk Folkeparti nu vil have smidt de lande ud af FN's Sikkerhedsråd, at de ikke i fremtiden skal kunne sidde der, fordi de har stemt anderledes, end Dansk Folkeparti ønskede det.

Det er jo en forfærdelig artikel, fru Pia Kjærsgaard har skrevet der, og jeg vil godt høre, om det virkelig kan være partiets opfattelse.